

Querella mitjançant l'Acció Popular

AL JUTJAT D'INSTRUCCIÓ

El Sr. **Jaume Gassó Espina**, procurador dels Tribunals i de les entitats, Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans; Comissió de la Dignitat; Fundació Catalunya Fons per a la Defensa dels Drets dels Catalans; Amical de Mauthausen i altres camps; SOS Racisme; Intersindical CSC; Unió General de Treballadors de Catalunya UGT; Comissions Obreres CCOO; Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria CADCI; Acció Cultural del País Valencià; Plataforma per la Llengua; Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana CAL; Associació per la Independència de Catalunya Ara o mai; Fundació Congrès de Cultura Catalana; Plataforma pel Dret a Decidir; Xarxa d'Entitats Culturals i Cíviques dels Països Catalans, mitjançant poders que s'aporten (que inclouen la clàusula habilitant necessària atorgada pels òrgans interns corresponents de cada una) i, en compliment del mandat dels grups signants del '*Manifest per la dignitat democràtica davant la banalització del Nazisme*', comparec amb els advocats de l'Il·lustr Col·legi de l'Advocacia de Barcelona Josep Cruanyes Tort, Robert Sabata i Gripekoven, Oriol Font Casaseca i Mireia Casals Isart i com millor s'avé a Dret, **EXOSO:**

Que mitjançant el present escrit i els documents que s'acompanyen, d'acord amb allò previst als articles 101, 259, 270 i 277 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, les associacions i col·lectius anomenats signants del "*Manifest per la dignitat democràtica davant la banalització del Nazisme*" INTERPOSEN QUERELLA EN EXERCICI DE L'ACCIÓ POPULAR pels **insults, les calúmnies i les amenaces difoses àmpliament de manera pública i reiterada**, en què de forma **banalitzant i trivialitzadora** s'afirma que els actes i manifestacions públiques dels Catalans; de les entitats de Catalunya i dels representants polítics de les Institucions Catalanes **són actuacions pròpies del Nazisme o de règims feixistes**, pràctica que suposa una clara **incitació al odi** amb vocació de que la mateixa es **materialitzi en actes de violència de tota mena contra els /les ciutadans/es de Catalunya, les entitats de Catalunya i els representants polítics de les institucions catalanes**.

Aquesta pràctica, en alguns casos ha vingut **protagonitzada per persones de rellevància pública**, que faltant manifestament a la veritat, justifiquen i promouen, mitjançant el discurs de l'odi, possibles actes de violència contra els ciutadans de Catalunya i les entitats de Catalunya i els representants polítics de les institucions catalanes.

La present querrela es fonamenta en els següents,

F E T S

PRIMER.- PROPAGACIÓ D'INSULTS INJURIOSOS I BANALITZANTS:

Des de les campanyes al boicot dels productes provinents de Catalunya empreses el 2004, alguns sectors, estaments i individus de l'Estat Espanyol han gestat i promogut un menyspreu a tot allò que té a veure amb Catalunya i els seus habitants.

Al setembre de l'any 2009 a partir de la preparació d'una votació popular sobre la independència de Catalunya a Arenys de Munt, després reproduïda àmpliament per tot el territori de Catalunya i amb culminació el 9 de novembre del 2014, aquesta promoció de l'animadversió vers tot allò Català va arribar a l'equiparació i comparació de la Ciutadania de Catalunya i les Entitats, Institucions i representants de Catalunya amb els Nazis i així mateix va comportar que les activitats dels col·lectius Catalans fossin equiparades amb els actes perpetrats pels règims feixistes.

Des de llavors la **banalització del nazisme i l'equiparació dels catalans amb els Nazis i Feixistes** ha estat constant i s'ha propagat sobretot per mitjà de **Facebook i Twitter**, mitjançant la utilització **d'expressions injurioses, calumnioses o amenaçadores, de fotomuntatges, atribució calumniosa d'actuacions, caricaturitzacions injurioses i amenaces directes o velades.**

Aquest **discurs de l'odi vers els Catalans i Catalanes i les Institucions i Entitats Catalanes**, aprofitant una **sensació d'impunitat**, ha permès el desplegament de tot un seguit de comparacions i la utilització de termes per referir-se a persones i entitats de Catalunya com a: Führers, Hitlers, Goebbelians, promotors de l'Holocaust, interessats en dur a terme un Lebensraum, practicants d'estratègies de les S.A. Nazis i fins i tot ha portat a la popularització en mitjans de difusió massiva de neologismes com el de Nazionalistas Catalanes o Nazicatalanes.

L'insult i equiparació amb règims totalitaris té una clara voluntat vexatòria i de menyspreu que cerca caricaturitzar injuriosament tota activitat pública en

defensa de la cultura, llengua i determinacions polítiques del poble Català. I així mateix **cerca legitimar les possibles agressions i amenaces contra les persones i Entitats** que reivindiquen i promouen tant la independència com la reafirmació cultural i lingüística dels catalans. Es tracta d'una incitació a l'odi contra un col·lectiu amplíssim de persones.

L'acusació de ser nazi està relacionada amb la distinció dels bons i els dolents, amb conceptes com: **imposició, arbitrarietat, violència, purga, supressió de drets i garanties, dictadura, segregació**; i està inevitablement associada a l'Holocaust, al Porrajmos i en general a tot tipus de **persecució i extermini de l'altre**.

La **gravetat del concepte Nazi i dels actes perpetrats durant el Nazisme com insult** ha estat reconeguda per la sala Civil del Tribunal Suprem com a *"expressió pejorativa que repugna a la societat actual i que no resulta admissible, com a regla general, en l'exercici de la llibertat d'expressió"* (sentències de 21 de juliol de 1993, 992/2003 de 24 d'octubre, 176/2012 de 3 d'abril, 9/2013 de 21 de gener i 811/2013 de 12 de desembre) i així mateix són nombroses les resolucions de Tribunals menors que condemnen per actes contra l'honor i la pròpia imatge en supòsits d'insults idèntics o similars.

Per tant, esdevé del tot inacceptable tota comparació o equiparació de l'actuació dels Ciutadans, Institucions i representants polítics amb el nazisme, constituint aquesta pràctica un innegable foment de l'odi cap als Catalans i les Catalanes.

Aquests insults banalitzants i trivialitzants de fets històrics comparant les actuacions democràtiques dutes a terme per ciutadans, entitats i representants polítics catalans amb els actes propis del regim nazi ha arribat a ser **pronunciada, defensada i promoguda per part de representants públics i membres actius de partits polítics amb representació en institucions públiques.**

Personalitats que faltant manifestament, i de forma injuriosa, a la veritat promouen un odi cap a la Ciutadania de Catalunya que atempta contra els **més elementals principis democràtics, de llibertat dels pobles i d'interdicció de l'odi i la xenofòbia** reconeguts per la Constitució Espanyola, pels Tractats Europeus i pels Convenis internacionals, sorgits immediatament després de la Segona Guerra Mundial.

Aquestes **normes internacionals**, han estat **ratificades per l'Estat Espanyol** i per tant, en virtut de l'Article 96.1 de la Constitució Espanyola i de l'Art. 21.1 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, formen part del nostre **ordenament jurídic intern** i han de ser tingudes en compte a la hora d'**aplicar i interpretar la Llei**, sobretot a la hora de **dimensionar la gravetat** d'aquestes conductes i de **delimitar l'abast dels delictes** del Codi Penal que versen sobre la proscripció de l'odi i la discriminació.

SEGON.- SIGNATURA DEL “MANIFEST PER LA DIGNITAT DEMOCRÀTICA DAVANT LA BANALITZACIÓ DEL NAZISME”:

Davant d'aquesta situació, atès el creixent nombre d'amenaques, l'increment de la seva intensitat i atesos els primers conats de violència física, fins a 70 entitats i diversos Ajuntaments de Catalunya van promoure un manifest conjunt: el “Manifest per la dignitat democràtica davant la banalització del nazisme” que acompanya el present escrit (Veure pàgina web: www.manifestdignitat.cat).

Amb aquest manifest les entitats signants van reafirmar el seu compromís d'utilitzar les eines legals i del sistema democràtic en defensa dels particulars, entitats i col·lectius d'arreu dels territoris de parla catalana afectats per les injúries, calumnies, amenaces i mostres d'odi efectuades amb intencionalitat vexatòria i trivialitzant del nazisme i els feixismes del segle XX entre el quals el franquisme.

És per això que són aquestes entitats les que interpel·len, mitjançant la present querrel·la, els òrgans jurisdiccionals penals a fi i efecte de que garanteixi la deguda sanció d'aquelles persones físiques i jurídiques que difonen informacions injurioses, calumnioses i amenaçadores que pretenen fomentar l'odi contra els Catalans, la seva identitat cultural i les determinacions polítiques dels Catalanistes.

TERCER.- REQUISITS PER DENUNCIAR ELS FETS:

Vista la **insòlita normalitat** que existeix davant els insults i vexacions per mitjà de la equiparació dels Catalans amb els Nazis es va decidir encetar la present acció.

De la mateixa manera va ser documentada una gran quantitat d'exemples d'insults i caricatures banalitzadores del nazisme i es va posar de manifest la contrarietat de les entitats signatàries amb la **manca d'intervenció des de l'Administració** en defensa dels ciutadans de Catalunya i dels seus drets inherents.

Per tal de poder intervenir davant aquests exemples de banalització i insult és necessari el compliment simultani de tres requisits:

- Que les injúries vagin acompanyades d'amenaques més o menys velades.

- Que no es tracti d'un insult aïllat sinó que hi hagi una reiteració i continuïtat en el temps.
- Que la persona que emet o publica els insults sigui algú amb suficient capacitat de difusió, pel que es requereix que es pugui demostrar que el fet injuriós, amenaçador i banalitzador pot arribar a un nombre prou rellevant de persones.

Ateses aquestes qüestions de viabilitat jurídica, les entitats signatàries del Manifest, malgrat la gravetat i la reiteració d'aquestes pràctiques, van optar per posposar la presentació de la present querella.

Tanmateix els fets ocorreguts des de llavors, l'expansió i normalització de l'insult i el creixent risc de que aquest discurs es materialitzi en violència sobre els Catalans, les entitats i els representants polítics de Catalunya, porten a les entitats signatàries a exigir l'actuació dels òrgans judicials sense més demora.

QUART.- ADOPCIÓ DE LA DECISIÓ MARC 2008/913/JAI PER PART DEL CONSELL DE LA UNIÓ EUROPEA:

El 28 de novembre de 2008, després de 7 anys de negociacions, el Consell de la Unió Europea va adoptar la Decisió Marc 2008/913/JAI relativa a la lluita contra determinades formes i manifestacions de racisme i xenofòbia mitjançant el Dret Penal.

La data límit per garantir el compliment ple de la Decisió Marc va finalitzar el 28 de novembre de 2010., Els articles de la Decisió Marc 1.1, 2.1 i 3.1 enuncien expressament:

“Artículo 1. Delitos de carácter racista y xenófobo

1. Cada Estado miembro adoptará las medidas necesarias para garantizar que se castiguen las siguientes conductas intencionadas:

a) la incitación pública a la violencia o al odio dirigidos contra un grupo de personas o un miembro de tal grupo, definido en relación con la raza, el color, la religión, la ascendencia o el origen nacional o étnico;

b) la comisión de uno de los actos a que se refiere la letra a) mediante la difusión o reparto de escritos, imágenes u otros materiales;

c) la apología pública, la negación o la trivialización flagrante de los crímenes de genocidio, crímenes contra la humanidad y crímenes de guerra tal como se definen en los artículos 6, 7 y 8 del Estatuto de la Corte Penal Internacional, dirigida contra un grupo de personas o un miembro de tal grupo definido en relación con la raza, el color, la religión, la ascendencia o el origen nacional o étnico cuando las conductas puedan incitar a la violencia o al odio contra tal grupo o un miembro del mismo;

d) la apología pública, la negación o **la trivialización flagrante de los crímenes definidos en el artículo 6 del Estatuto del Tribunal Militar Internacional** adjunto al Acuerdo de Londres, de 8 de agosto de 1945, **dirigida contra un grupo de personas o un miembro de tal grupo definido en relación con** la raza, el color, la religión **la ascendencia o el origen nacional** o étnico **cuando las conductas puedan incitar a la violencia o al odio contra tal grupo o un miembro del mismo.**

(...)

Artículo 2. Incitación y complicidad

1. Cada Estado miembro adoptará las medidas necesarias para garantizar que se castigue la incitación a las conductas contempladas en el artículo 1, apartado 1, letras c) y d).

(...)

Artículo 3. Sanciones penales

1. Cada Estado miembro adoptará las medidas necesarias para garantizar que las conductas contempladas en los artículos 1 y 2 se castiguen con sanciones penales efectivas, proporcionadas y disuasorias.”

El 27 de gener de 2014 la Comissió Europea va publicar l'informe sobre la implantació de la Decisió marc 2008/913/JAI identificant quines mesures de transposició havien aplicat els diferents Estats de la Unió Europea i les deficiències en cadascuna de les qüestions contemplades en la Decisió Marc.

L'informe sí destaca, en el seu punt 3.1.2 , que el Codi Penal Espanyol, pel que fa a l'obligació de condemnar la difusió pública o la distribució de gravacions, fotografies o altre material incitant a la violència o a l'odi, preveu la condemna de la “difusió d'informació ofensiva”.

I és que en efecte, el contingut de l'article 510 del Codi Penal, diu a la lletra:

“Artículo 510:

1. Los que provocaren a la discriminación, al odio o a la violencia contra grupos o asociaciones, por motivos racistas, **antisemitas u otros referentes a la ideología,** religión o **creencias,** situación familiar, la pertenencia de sus miembros a una etnia o raza, **su origen nacional,** su sexo, orientación sexual, enfermedad o minusvalía, **serán castigados con la pena de prisión de uno a tres años** y multa de seis a doce meses.

2. Serán castigados con la misma pena los que, con conocimiento de su falsedad o temerario desprecio hacia la verdad, difundieren informaciones

injuriosas sobre grupos o asociaciones en relación a su ideología, religión o creencias, la pertenencia de sus miembros a una etnia o raza, **su origen nacional**, su sexo, orientación sexual, enfermedad o minusvalía."

Malgrat que l'Estat Espanyol ha incomplert fefaentment l'obligació de transposar la Decisió Marc fins que l'ha incorporada molt recentment a la nova redacció del Codi Penal que entrarà pròximament en vigor, la interpretació de l'article 510 sí que ha de ser conseqüent amb la obligació de condemnar la banalització i trivialització del Nazisme, castigar la difusió d'informació injuriosa dirigida contra grups o associacions, i limitar el discurs de l'odi i les amenaces contra els Ciutadans i Ciutadanes de Catalunya.

I a aquests efectes, i d'acord amb allò que s'especifica en l'informe de la Comissió Europa, el Poder Judicial i el Ministeri Públic estan compel·lits a fer una interpretació d'acord amb els fonaments més elementals de la Decisió Marc que obliga a l'Estat Espanyol.

Finalment, en aquest sentit, tenim a bé reproduir la resposta que la Eurocomissaria de Justícia, Viviane Reding va expressar el 30 d'agost de 2013 a la pregunta de Diputats al Parlament Europeu sobre Apologia de Règims Autoritaris a l'Estat Espanyol (pregunta E-005756/2013):

*"Según la Decisión Marco 2008/913/JAI del Consejo relativa a la lucha contra el racismo y la xenofobia, **todos los Estados miembros de la UE están obligados a sancionar penalmente la incitación pública e intencionada a la violencia y al odio contra grupos o personas por su raza, color, religión, ascendencia u origen nacional o étnico. La exculpación, negación o trivialización flagrante intencionada y pública de los crímenes nazis también deben ser sancionables penalmente.**"*

Atès que en el Codi Penal Espanyol vigent en l'actualitat es contemplen unes eines suficients per perseguir la discriminació, l'odi i la difusió d'informació injuriosa contra els Catalans, cal que aquestes reprovables actuacions siguin perseguides i jutjades com a Delictes.

Un senzill repàs als continguts que es difonen a Facebook i a Twitter, fan palès que es donen nombrosos supòsits que encaixen amb els elements objectius i subjectius dels delictes contra l'honor dels Art. 205 i ss del Codi Penal i el delictes de l'Art. 510 de la mateixa norma.

No pot assumir-se com a normal, d'acord amb el marc normatiu i la jurisprudència, que per a la seva persecució calgui l'extrem d'una amenaça directa sobre la integritat física o la reiteració per a reconèixer el discurs de l'odi contra grups o associacions per la seva ideologia o origen nacional.

CINQUÈ.- INEXISTÈNCIA DEL DRET A L'INSULT I AL DISCURS DE L'ODI:

L'ús de la paraula Nazi i Nazisme per definir l'altre, aquell amb qui no és comparteix una idea o actuació, no és acceptable en una societat Democràtica i en un Estat de Dret. El seu ús suposa, excepte prova en contrari, un *animus injuriandi* i la difusió del discurs de l'Odi.

I, malgrat que el nostre Estat garanteix la Llibertat d'expressió, és evident que aquesta té un límit en la calúmnia i la injúria i especialment quan la connotació de l'insult és banalitzadora i trivialitzant respecte dels crims de genocidi i dels crims contra la humanitat.

En aquest sentit s'ha pronunciat reiteradament el Tribunal Constitucional i s'ha forjat una pacífica doctrina al respecte, en els Tribunals de l'àmbit Civil, Contenciós-Administratiu i Penal, com exemplifica la Sentència 1024/2003 de 9 octubre del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en advertir:

“la Constitución no reconoce un pretendido derecho al insulto, que sería por lo demás incompatible con la dignidad de la persona que se proclama en el artículo 10, 1 del Texto fundamental (STC 105/90 [RTC 1990, 105]), como, desde luego, sería el caso de identificar a una persona o entidad, o sus actuaciones, con las propias de la policía política nazi, es decir, con la Gestapo, extremo este que parece admitir la demanda al no cuestionar en ningún momento el significado insultante y desmerecedor de dicho término.”

Així mateix tenim a bé destacar les Sentències de l'àmbit civil ja citades (Sentències de 21 de juliol de 1993, 992/2003 de 24 d'octubre, 176/2012 de 3 d'abril, 9/2013 de 21 de gener i 811/2013 de 12 de desembre) subratllant el Fonament de Dret novè de la Sentència 176/2012 de 3 d'abril on s'expressa:

“En el caso de autos atribuir a un médico procedimientos nazis o comparar su actuación médica con los experimentos llevados a cabo por los médicos de la Alemania nazi es un símil de una extraordinaria dureza que resulta desproporcionado con el mensaje que se trasmitía y el contexto en el que se desarrolla **porque si el fin era la denuncia y la crítica pública a la práctica médica llevada a cabo en relación a su hijo, **los términos empleados desde la perspectiva y finalidad indicada son innecesarios.**”**

En efecto, aun cuando **establecer una comparación entre una praxis médica por parte de un profesional, que pretende denunciarse en relación con cuestiones de relevancia social, y la realización de conductas gravemente atentatorias contra los derechos de la humanidad supone un salto lógico y semántico, que sugiere en una concepción pragmática del lenguaje, un sentido hiperbólico y desdichadamente irónico, tendente a acentuar la eficacia de la crítica, es tal la gravedad de la comparación de la actuación profesional del recurrido con los experimentos con seres humanos llevados a cabo en los campos de concentración y exterminio de la época nazi, considerada en todo**

el mundo como paradigma de una agresión de los derechos de la humanidad y de la negación de los postulados esenciales de la profesión médica, que a juicio de esta Sala, en la ponderación de los derechos afectados debe prevalecer, por encima de toda posible explicación de la comparación efectuada, la lesión del derecho al honor desde el punto de vista de la profesión médica que corresponde al afectado. En este mismo sentido se pronunció STS de 7 de junio de 2011 (RJ 2011, 5715) , RC. n.º 2184/2008 .

Desde este punto de vista el grado de afectación de la libertad de expresión es débil frente a la protección del derecho al honor."

I en l'àmbit Penal tenim a bé destacar la Sentència 65/2014 de 31 de març de l'Audiència Provincial de Madrid que en el Fonament de Dret setè recull:

"El demandante sostiene que **la expresión "nazi" puede significar, o bien la condición de miembro de un partido político que por su ideología y medios podrían integrar una asociación ilícita, o bien la atribución de un modo de actuar propio de los nazis, es decir negación de derechos humanos, supresión de libertades políticas, violencia extrema como instrumento de aniquilación de la discrepancia, odio racial, etc.**

Si bien **ciertamente dicha expresión alude a los pertenecientes o partidarios del nacionalsocialismo, tal y como indica el Diccionario de la Real Academia de la Lengua**, no obstante, a juicio de esta Sala, en el contexto en que ha sido utilizado, no pretende aludir a la condición de miembro o simplemente afín a dicha ideología, y menos aún se puede entender que se haya pretendido sugerir que el hoy demandante pertenece o es partidario de un partido de tal ideología, ni que actúe en forma tal **que pretenda la negación de los derechos humanos, la supresión de libertades políticas, o la utilización de la violencia extrema como instrumento de aniquilación de la discrepancia, odio racial, u otra cuestión semejante.**

La utilización del término referido se produce en el seno de una polémica de carácter estrictamente deportivo, y en el contexto de la respuesta que da el demandado a la pregunta que se le formula, relativa a la actuación del actor como entrenador de fútbol. **No hace alusión el demandado, ni implícita ni explícita, a la ideología política del demandante o a cuestiones de tal carácter que pudieran sugerir o implicar la adscripción o afinidad del actor a la ideología política que encarna el término "nazi", ni tampoco a su posible pertenencia a una asociación ilícita de las previstas en el artículo 515.5 del Código Penal (RCL 1995, 3170 y RCL 1996, 777) .**

(...)

Por tanto, el término "nazi", en el contexto en que es utilizado, hace referencia al modo en el que el demandado entiende que el actor realiza su trabajo como entrenador, considerándolo como una persona proclive a la conflictividad y el

enfrentamiento, propiciando con ello situaciones de tensión deportiva, tanto con respecto a él como con respecto a determinadas personas de su entorno, y que pretende que el deporte del fútbol se practique en un ambiente de confrontación personal, comportamiento que, a su juicio, contradice el que el fútbol sea un deporte practicado mayoritariamente por hombres y no por bestias.

Ahora bien, aunque no se hace referencia a la acepción, por así decirlo ideológica, del término referido, al ser utilizado el mismo para dar énfasis a los aspectos negativos que el demandado considera posee la personalidad y conducta del actor en el ámbito futbolístico, no por tal motivo su utilización es inocua, ya que continúa siendo un término claramente peyorativo y formalmente denigrante, dado que su utilización pretende denotar una conducta radical y despiadada del demandante.

No obstante, a juicio de esta Sala resulta claro que la utilización de dicho término, sin hacer alusión a todas las connotaciones que conlleva la pertenencia o afinidad al partido nacionalsocialista, supone una afrenta de inferior consideración a la que implica la utilización del término en la acepción del mismo que lo asocia con dicha ideología." Doncs bé, en el cas dels insults continuats i persistents contra els Catalans i Catalanes i les Entitats socials i polítiques de Catalunya, sí que existeix aquesta voluntat d'identificar el terme Nazi amb la accepció que s'associa amb aquesta ideologia, i a més les injúries i calúrnies es fan amb la finalitat de fomentar un discurs d'odi i una diferenciació degradant que nega la legitimitat dels actes i determinacions polítiques de la catalanitat i les Entitats de Catalunya; és a dir que **fomenten l'odi basat en la intolerància.**

La **gravetat de que es normalitzi insultar gratuïtament banalitzant els conceptes propis d'un règim totalitari i genocida**, fomentant l'odi i fent una distinció entre bons i dolents, amb l'objectiu d'assenyalar que **les entitats i personalitats públiques a favor dels Drets del poble Català són equiparables a les del Nazisme**, atempta contra els Drets a la dignitat de la persona, la igualtat de totes elles i el Dret a l'Honor i **no tenen empara en la llibertat d'expressió, essent clarament delictives.**

SISÈ.- ACTUACIÓ DAVANT LA MORT D'ISABEL CARRASCO:

Amb posterioritat al Juliol del 2014, es va produir el lamentable assassinat de la senyora Isabel Carrasco, càrrec del Partit Popular.

Ràpidament **van ser difosos a les xarxes socials desafortunats missatges i insults, davant els quals tant el Ministeri Fiscal com la policia van reaccionar de manera immediata arribant a practicar fins a 22 detencions** al considerar inacceptables els insults i les difamacions publicades en clau d'incitació a l'odi.

La Ministra de Presidència davant els dubtes sobre si eren perseguibles els insults a Twitter, va pronunciar-se al respecte amb la següent afirmació:

"Ya hay mecanismos legales y judiciales para reaccionar ante este tipo de conductas.

(...) De acuerdo con nuestro Código Penal y nuestras leyes, hay comportamientos que son en si mismo delitos, con independencia del medio que se use para cometerlos. La diferencia no es que se haga en uno u otro medio, en diferentes formas de comunicación o en una realidad más o menos virtual. Es que esos comportamientos son ya delito, ya están penados y se trata de aplicar unas normas"

Així mateix arran d'aquests fets i dels **insults antisemites** publicats a Twitter després de la final de la eurolliga de basquet contra el Maccabi de Tel Aviv, el **Fiscal General de l'Estat** Eduardo Torres-Dulce es va pronunciar el 22 de maig de 2014 afirmant que **els fiscals seran "molt actius" i actuaran amb el "màxim rigor i prudència" a l'hora de combatre l'apologia de crims i del genocidi a les xarxes socials perquè afecten "tot allò que pot distorsionar la convivència"**.

Així doncs, queda palès que la banalització i la trivialització dels crims contra la humanitat no pot seguir sent considerada com una llicència humorística vàlida per insultar i fomentar l'odi contra un grup o col·lectiu concret, ni pot suposar un revisionisme que busqui trobar punts de connexió entre la barbàrie nazi i els processos i actuacions democràtiques del segle XXI.

El fet de considerar que quan es tracta de Catalunya tot s'hi val crea una disfunció discriminadora envers la Ciutadania i Entitats de Catalunya en el sistema. En aquest cas concret (Catalunya) no es considera necessari actuar i, per això, els poders de l'Estat es transformen en còmplices conscients d'aquest delictes.

SETÈ.- INTENSITAT I NORMALITZACIÓ DE LA VEXACIÓ I DEL FOMENT DE L'ODI:

Tanmateix i malgrat tots aquest antecedents i l'inici d'actuacions al respecte per part de les institucions de l'Estat, a mesura que s'han anat succeint dates assenyalades com l'11 de setembre, el 9 d'octubre, el propassat 12 d'octubre o el proper 9 de novembre, els insults, les calumnies i el foment de l'odi contra els Catalans i les entitats de Catalunya segueixen propagant-se i pujant d'intensitat, **arribant a amenaces de danys físics, a l'amenaça de mort de representants polítics catalans, i la prospectiva justificació d'intervencions contra els Drets dels Ciutadans i Ciutadanes de Catalunya.**

Cal recordar que precisament el propassat 9 d'octubre a València manifestants d'estètica skin varen cridar amb total impunitat i protegits pels

cossos de seguretat de l'Estat "Artur Mas a la Camara de Gas" càntic que fou reiterat en la concentració del 12 d'octubre a Barcelona.

Aquestes actuacions no poden ser considerades normals ni pot ser que haguem d'assumir com a inevitable el ser injuriats, calumniats i comparats amb règims nacionalsocialistes i feixistes de manera insultant per als Catalans i Catalanes i trivialitzant dels lamentables règims genocides del segle XX.

VUITÈ.- CASOS ESPECIALMENT DESTACATS:

Certament aquesta Denúncia no promou simplement posar de manifest l'incompliment de la persecució d'aquests delictes davant la Jurisdicció. Sinó que cerca denunciar aquelles calumnies i informacions injurioses d'especial gravetat que s'han difós darrerament i que per la seva entitat mereixen ser investigades per a comprovar si pertoca la seva condemna des de l'àmbit penal.

A tal efecte tenim a bé aportar testimoni de les següents persones que han fet públics gran nombre d'insults i amenaces banalitzadors del Nazisme i amb clara voluntat vexatòria i emmarcable en el *Hate Speech*:

A) Usuari de twitter: @nazionalistacat

Usuari de Twitter amb més de 13.900 seguidors que en els darrers mesos ha publicat més de 21 fotomuntatges considerant el govern de Catalunya un regim Nazi, descrivint com a Catalunya els que es senten Espanyols són perseguits com els Jueus durant el Nazisme amb frases com "en los años cuarenta eran estrellas amarillas, en el siglo XXI són pegatinas rojas" i comparant les manifestacions a favor de la independència amb les desfilades militars Nazis.

Els Tweets calumniants i injuriosos de @nazionalistacat acompanyen el present escrit com a **Document 2**.

B) Usuari de twitter: @loren36loren

Usuari amb més de 1.820 seguidors que en els últims mesos ha publicat més de 32 fotomuntatges acusant els independentistes de Nazis, comparant a la senyora Carme Forcadell amb Hitler i descrivint la immersió lingüística com a adoctrinadora i pròpia del Nazisme.

Així mateix utilitza el terme "sepa-ratas" per referir-se a altres persones públiques i indistintament per referir-se a tot partidari de la independència.

En un dels tweets compara un suposat lema com "una llengua, una cultura, un país" amb "ein vock, ein reich, ein führer" sobre un fons on es veu l'estelada i la bandera nazi sota el lema: "manual del imperialista".

Els Tweets calumnians i injuriosos de @loren36loren acompanyen el present escrit com a **Document 3**.

C) Usuari de Twitter: @pedro_altuna

Usuari amb 5.876 seguidors. Correspon al compte del senyor Pedro Altuna que ostenta el càrrec de Gerent de la Fundación Gregorio Ordóñez, Fundació que té entre les seves finalitats la defensa de la convivència pacífica.

El compte de twitter mostra un mínim de 18 comparacions dels catalans amb els nazis i insults directes, comparant els favorables a la independència amb el IS islàmic, considerant la giga-enquesta promoguda per l'ANC com a intent de segregació de jueus i aris, i afirmant que a Catalunya es dona una situació de Genocidi Cultural. Exposant finalment que a Catalunya s'ha imposat un regim de terror i exclusió pitjor que durant el Franquisme.

Els Tweets calumnians i injuriosos de @pedro_altuna acompanyen el present escrit com a **Document 4**.

D) Usuari de Twitter: @verdadesofenden

Usuari amb 15.400 seguidors.

En el seu compte apareix un extensíssim nombre de tweets banalitzants i en els quals s'afirma entre altres: que Catalunya va cap al Feixisme; que la V de l'onze de setembre fou copiada dels Nazis i l'equipara amb les manifestacions Feixistes de Mussolini; que Artur Mas a qui anomena Führer, apel·la a la raça i gloria per aconseguir la llibertat tal i com va fer Hitler; que els independentistes pretenen un *Lebensraum* Nazi; que els separatistes Catalans ja han manifestat la seva intenció d'assassinar aquells qui es sentin espanyols, i que la Giga-enquesta, que qualifica de feta per Nazis, serveix per a crear una llista d'adeptes i desafectes.

Una selecció de 20 Tweets calumnians i injuriosos de @verdadesofenden acompanyen el present escrit com a **Document 5**.

E) Publicacions de persones de rellevància pública

Finalment, cal destacar l'elevat nombre de pronunciaments que persones de rellevància pública, i sovint amb càrrecs de responsabilitat, han fet comparant el Catalanisme i les institucions de Catalunya amb els règims Nazi i feixistes, pel que sol·licitem siguin investigats aquests casos amb gran ressò mediàtic que superen l'àmbit de la present denúncia.

F) Recull d'amenaques

D'altra banda interessa destacar que des del compte de twitter @apuntem es recopilen sistemàticament amenaces directes contra els ciutadans de Catalunya. Amenaces que són clarament atemptatòries dels Drets dels Ciutadans de Catalunya i que han de ser també correctament investigades d'acord amb els principis i finalitats de la Decisió Marc 2008/913/JAI.

S'aporta un recull d'exemples molt recents del 2015 apareguts en mitjans de difusió pública com a **Document 6**.

S'aporta uns exemples de comptes Twitter en els que s'inclouen al·lusions a fets molt recents com a **Document 7**.

NOVÈ.- EFECTIVA SANCIÓ DE DELICTES SUBSUMIBLES A L'ARTICLE 510 DEL CODI PENAL:

Com ja ha quedat dit, i d'acord amb la Decisió Marc, l'article 510 ja permet perseguir a l'Estat Espanyol les injúries i calúrnies bandalitzadores que fomenten l'odi. Les calúrnies i injúries encaixen plenament en el discurs de l'odi i la incitació pública a la violència contra la Ciutadania de Catalunya.

Tinc a bé reproduir parcialment la recent **Sentència 107/2014 de 7 de març** de l'Audiència Provincial de Santa Cruz de Tenerife (ARP\2014\489) que sintetitza la protecció que mereixen aquells col·lectius sotmesos al Hate Speech, destacant els següents Fonaments de Dret:

*"En la misma sentencia se precisa, en este orden, lo siguiente: " Todo lo dicho no implica que la libre transmisión de ideas, en sus diferentes manifestaciones, sea un derecho absoluto. **De manera genérica, se sitúa fuera del ámbito de protección de dicho derecho la difusión de las frases y expresiones ultrajantes u ofensivas, sin relación con las ideas u opiniones que se quieran exponer, y por tanto, innecesarias a este propósito** (SSTC 204/1997, de 25 de noviembre (RTC 1997, 204) ; 11/2000, de 17 de enero (RTC 2000, 11) , F. 7 ; 49/2001, de 26 de febrero (RTC 2001, 49) , F. 5 ; 160/2003, de 15 de septiembre (RTC 2003, 160) , F. 4). **En concreto, por lo que hace a las manifestaciones, expresiones o campañas de carácter racista o xenófobo, hemos concluido que el art. 20.1 CE no garantiza «el derecho a expresar y difundir un determinado entendimiento de la historia o concepción del mundo con el deliberado ánimo de menospreciar y discriminar, al tiempo de formularlo, a personas o grupos por razón de cualquier condición o circunstancia personal, étnica o social, pues sería tanto como admitir que, por el mero hecho de efectuarse al hilo de un discurso más o menos histórico, la Constitución permite la violación de uno de los valores superiores del ordenamiento jurídico, como es la igualdad (art. 1.1 CE) y uno de los fundamentos del orden político y de la paz social: la dignidad de la persona** (art. 10.1 CE)» (STC 214/1991, de 11 de noviembre (RTC 1991, 214) , F. 8)".*

En la STC 214/1991 (RTC 1991, 214) , se afirmaba en relación a la colisión entre el derecho al honor de la demandante y el derecho a la libertad ideológica y de expresión, que "...de la conjunción de ambos valores constitucionales dignidad e igualdad de todas las personas, se hace obligado afirmar que ni el

ejercicio de la libertad ideológica ni la de expresión pueden amparar manifestaciones o expresiones destinadas a menospreciar o a generar sentimientos de hostilidad contra determinados grupos étnicos, de extranjeros o inmigrantes, religiosos o sociales, pues **en un Estado como el español, social, democrático y de Derecho, los integrantes de aquellas colectividades tienen el derecho a convivir pacíficamente y a ser plenamente respetados por los demás miembros de la comunidad social**".

De esta doctrina constitucional se desprende que, si bien la libertad ideológica y la libertad de expresión protegen la libre expresión de las ideas, incluso aunque resulten rechazables y molestas para una generalidad de personas, **no alcanza a cobijar bajo su protección la utilización del menosprecio y el insulto contra personas o grupos, o la generación de sentimientos de hostilidad contra ellos. Se oponen a ello el derecho a la dignidad de la persona, el derecho a la igualdad entre todas ellas y el derecho al honor.**

Ya en este ámbito estrictamente penal, la Sentencia del Tribunal Supremo de 12 de abril de 2011 (RJ 2011, 5727), señaló que "los derechos a la libertad ideológica y a la libertad de expresión permiten, inicialmente, no solo asumir cualquier idea, sino expresarla e, incluso, difundirla, y acomodar a ella el desarrollo de la vida propia, siempre con los límites que impone la convivencia respetuosa con los derechos de los demás. La restricción de tales derechos, pues, y más aún el recurso a la sanción penal, requiere de una justificación que solo se encuentra, en palabras del TC, cuando colisiona con otros bienes jurídicos defendibles que se revelen acreedores de una mayor protección tras la necesaria y previa labor de ponderación. Y no solo eso, sino que será preciso que las características de la colisión sean tales que justifiquen la intervención penal.

(...)

La recomendación número siete de la Comisión Europea contra el racismo y la intolerancia identifica el discurso del odio con aquellas expresiones que, intencionadamente difundidas, implican una incitación pública a la violencia, el odio y la discriminación. **En la doctrina jurisprudencial de los Tribunales Supranacionales, Tribunal Europeo de derechos humanos y otros organismos como el Comité de Naciones Unidas, se ha acuñado el conflicto de discurso del odio, para referirse a situaciones en las que se produce en la difusión de expresiones que instan, promueven o justifican cualquier forma de odio basada en la intolerancia.** el Tribunal Europeo de Derechos Humanos ha señalado en reiteradas ocasiones que la libertad de expresión extiende su cobertura al llamado discurso ofensivo o impopular, es decir, a aquellas ideas no sólo "favorablemente recibidas o consideradas como inofensivas o indiferentes, sino también aquellas otras que chocan, ofenden o inquietan al Estado o una fracción cualquiera de su población", pues así lo exigen el pluralismo, la tolerancia y la apertura propios de una sociedad democrática (SSTEDH.

Handyside (TEDH 1976, 6) , Lingens (TEDH 1986, 8) , Günduz (TEDH 2003, 81)). **Esto lleva al tema fundamental consistente en distinguir entre el llamado discurso del odio o hate speech, que no esté-protegido**, generalmente, por la libertad de expresión y el discurso ofensivo o impopular, sí protegido por la misma, no habiendo los tribunales establecido claramente la línea divisoria entre un tipo y otro de discurso siendo la diferenciación, por lo general, casuística, de modo que **en el discurso del odio se incluyen la apología del terrorismo y del genocidio, el negacionismo (tipificado como delito en muchos Estados europeos, no así en España), el discurso discriminatorio de ciertos colectivos, y el discurso xenófobo.** ha reconocido el Tribunal Europeo de Derechos Humanos en aplicación del apartado segundo del art. 10 del Convenio europeo de derechos humanos (CEDH (RCL 1999, 1190 y 1572)). En concreto, viene considerando (por todas, Sentencia Ergogdu e Ince c. Turquía, de 8 de julio de 1999 (TEDH 1999, 97)) que la libertad de expresión no puede ofrecer cobertura al llamado "discurso del odio", esto es, a aquél desarrollado en términos que supongan una incitación directa a la violencia contra los ciudadanos en general o contra determinadas razas o creencias en particular.

(...)

Debe resaltarse la trascendencia de la Decisión Marco 2008/913/JAI (LCEur 2008, 1979) relativa a la lucha contra determinadas formas y manifestaciones de racismo y xenofobia mediante el derecho penal, norma que debería haberse incorporado al derecho interno antes del 28 de noviembre de 2010. Este instrumento normativo fue invocado ya, en cuanto Proyecto aprobado por el Consejo de la Unión Europea en reunión de 20 de abril de 2007, por la STC 235/2007 (RTC 2007, 235) y se cita ahora en la Exposición de Motivos del Anteproyecto de reforma del Código Penal del año 2013 como justificación de la modificación de este delito y del 607-2, junto con esta STC que, en relación al delito de negacionismo y su adecuación a la Constitución requiere que tal conducta sea una forma de incitación al odio u hostilidad contra grupos o minorías. La Decisión Marco impone la tipificación como delictivas por parte de los Estados miembro, entre otras conductas, la incitación pública a la violencia o al odio, dirigidos contra un grupo de personas o un miembro de dicho grupo, definido en relación con la raza, el color, la religión o creencia, la ascendencia o el origen nacional o étnico, así como la difusión, por cualquier medio, de escritos, imágenes u otros soportes de contenido racista o xenófobo que determinen esa incitación pública. Conforme a esta norma el art. 510-1.a) del Anteproyecto utiliza los verbos "fomentar", "promover" o "incitar directa o indirectamente" al odio, hostilidad. En el ámbito de la Unión Europea, el artículo 130.1 del Código Penal Alemán dice literalmente "Aquel que, de forma adecuada para perturbar la paz pública, 1. Incita al odio contra parte de la población o exige medidas violentas o arbitrarias contra ésta o, 2. Ataca la dignidad humana de otro, insultando, menospreciando maliciosamente o

calumniando aparte de la población, será castigado con pena privativa de libertad de tres meses a cinco años".

La provocación e incitación no generan en sí mismas ninguna situación "fáctica" concreta, sino que son la antesala de las mismas, al crear las condiciones óptimas para que tal situación de riesgo y peligro se desarrollen en un futuro más o menos inmediato. Al poner el acento en la noción de grupo o colectivo, el legislador pretende un fin incuestionablemente legítimo desde la óptica de la prevención criminal, a saber, que se llegue a inculcar en los destinatarios de la difusión una actitud hostil, de rechazo y violencia, que a la postre desemboque en actos concretos de agresión o discriminación. **En las expresiones punibles del artículo 510 del Código Penal, el odio es el elemento común, tanto en el sentido de estar movidas por el odio, como, sobre todo, por tratar de transmitir ese odio a los destinatarios del mensaje. Mensajes absolutamente explícitos no pueden sino calificarse como mensajes odiosos que, por sí mismos, son peligrosos para la convivencia.** Se diría que, aquel que difunde esa expresión, pretende la eliminación de quien no comparte su ideario con el potencial peligro que ello conlleva. **La conducta típica del artículo 510 no requiere por otro lado, que sea posible, como resultado del mensaje, un acto agresivo contra cualquier miembro de la asociación contra la intolerancia, pues la afrenta viene a constituir la acción difusora de expresiones que inciten al odio a la discriminación o a la violencia respecto de aquellos a los que se alude en el artículo 510.** La Audiencia Provincial de Madrid en la Sentencia 79/09 de 16 de julio 2009 (JUR 2010, 224934) ha condenado por asociación ilícita a los miembros del grupo Hammerskin España (HSE) basándose en el artículo 515.5 del Código Penal que considera que "son punibles las asociaciones ilícitas, teniendo tal consideración: 5.º Las que promuevan la discriminación, el odio o la violencia contra personas, grupos o asociaciones por razón de su ideología, religión o creencias, la pertenencia de sus miembros o de alguno de ellos a una etnia, raza o nación, su sexo, orientación sexual, situación familiar, enfermedad o minusvalía, o inciten a ello." Es la primera vez que en España se produce una condena por este motivo y lo que es relevante aquí es que este artículo es análogo al 510.1CP. La Audiencia Provincial justifica su decisión en la jurisprudencia del Tribunal Constitucional en los casos analizados sobre el lenguaje del odio. Es relevante que la Audiencia considere que "para que la asociación sea considerada ilícita y punible de acuerdo con lo que se establece en el art. 515.5 del CP es suficiente con que la finalidad de la misma sea tomar la iniciativa para que se produzca la discriminación, el odio o la violencia contra las personas y por los motivos expresados en el citado precepto, realizando conductas orientadas a dicha discriminación, odio o violencia y estimulando a otras personas para que compartan dicho odio o violencia o practiquen la discriminación, sin que resulte preciso que efectivamente consigan tal resultado". **Desde esta perspectiva, este delito no exige la peligrosidad de la acción o lo que es lo mismo, de la aptitud de la conducta para originar un peligro para el bien tutelado.(...)**

Desde ningún prisma estético o temático puede desde luego justificarse ni tampoco explicarse la plasmación de una exhortación tan palmaria a reaccionar de la manera más violenta para repeler lo que se entiende una agresión inminente a los valores morales y a la propia supervivencia de los lectores exhortados. Con independencia del calado potencial de la composición para generar por sí sola un clima de angustia, rechazo y enfrentamiento en la sociedad canaria dentro del contexto de los movimientos migratorios característicos de esta época, no cabe duda de las intenciones del autor de los versos de dirigirse a través de un medio de comunicación de gran difusión en la provincia a sus conciudadanos para hacerles partícipes de la necesidad de reaccionar ante dicha supuesta situación de emergencia, por lo que va más allá de la mera expresión de opiniones despectivas o humillantes respecto de un grupo social al que entiende debe repelerse para impedir una invasión de trascendentales y nefastas consecuencias .

En consecuencia, se comparte el criterio adoptado por la juzgadora de instancia, confirmando la sentencia apelada, por entender que la confección y remisión de la composición comentada integra la conducta típica descrita en el artículo 510 del Código Penal ."

Així doncs el redactat literal de l'article 510 del Codi Penal i la interpretació del mateix respecte la Decisió Marc 2008/913/JHA d'obligat compliment per part de l'Estat Espanyol, **ha de comportar la sanció penal de les injúries i calúrnies banalitzadores del Nazisme** que fomenten l'odi contra els Catalans i les entitats i institucions polítiques de Catalunya.

DESÈ.- REQUERIMENT D'INVESTIGACIÓ:

A la vista del que ha quedat dit, dels casos d'informacions injurioses banalitzants i clarament conformadores del discurs de l'odi ressenyats en aquesta querella i de la claredat que aporta respecte aquesta matèria la recent Sentència de l'Audiència Provincial de Santa Cruz de Tenerife, se sol·licita que siguin investigades les persones que han difós aquells continguts per si fossin constitutius de les infraccions dels Art. 205 i ss i/o de l'Art. 510 del Codi Penal.

Així mateix tenim a bé recordar que l'article 8 de la Decisió Marc 2008/913/JHA concreta que **els Estats Membres han d'adoptar les mesures necessàries per a què la investigació de les conductes similars a les que aquí han estat denunciades no quedin supeditades a la presentació de la corresponent denuncia per part dels individus o col·lectius perjudicats per aquelles infraccions.**

Ateses les consideracions de fet de Dret anteriorment exposades, els denunciants insten a la investigació dels casos denunciats i també de tots aquells que puguin sorgir en un futur immediat i que promoguin l'odi contra la Ciutadania de Catalunya i les seves Entitats públiques i privades, allevant-los de manera clarament intencional similitud amb les actuacions pròpies del Nazisme i dels règims feixistes.

La present querella s'interposa també en defensa de totes les Víctimes dels Feixismes i del Nazisme i en defensa de la Memòria Històrica que, a l'Estat espanyol, es pretén anorrear i quina mancança permet que part de la Societat espanyola s'identifiqui amb missatges clarament incitadors a l'Odi i Banalitzadors del Nazisme i Feixisme.

ONZÈ.- DILIGÈNCIES DE PROVA:

- A) Que es tinguin per aportats els documents que s'adjunten a la present querella, en concret:
- **Document 1:** Manifest 'Per la dignitat democràtica davant la banalització del nazisme' i entitats fundacionals signatàries del mateix.
 - **Document 2:** Tweets del compte @nazionalistacat.
 - **Document 3:** Tweets del compte @loren36loren
 - **Document 4:** Tweets del compte @pedro_altuna
 - **Document 5:** Tweets del compte [@verdadesofenden](#)
 - **Document 6:** Recull d'exemples molt recents del 2015 apareguts en mitjans de difusió pública
 - **Document 7:** Exemples de comptes Twitter en els que s'inclouen al·lusions a fets molt recents
- B) Que es realitzin captures de pantalla i/o s'acordin les diligències de prova adients per a evitar que els continguts difosos que s'aporten mitjanant la impressió de les seva publicació digital, siguin esborrats o en el seu defecte siguin documentats amb la suficient feaència pública.
- C) Que s'acordi de manera motivada i ponderada per part del Jutjat la remissió d'un atent ofici a l'empresa que gestiona la xarxa socials Twitter, mitjançant els quals se la requereixi per a què informi de l'adreça IP – fixa o mòbil- o terminal telefònic des de on es van publicar els esmentats continguts, l'adreça física a la

que va associada aquella IP, així com les dades (dades personals, mail, altres) del perfil des de les que es van publicar aquells continguts i finalment, que informin de quants perfils son seguidors de cadascun dels perfils des dels que es van publicar aquells continguts, de cara a avaluar l'abast de la difusió dels mateixos.

- D) En el cas de què aquells continguts hagin estat publicats des d'un telèfon mòbil, s'interessa que a instancies del Jutjat s'acordi ,de manera motivada i ponderada, la remissió d'un atent ofici a les companyies telefòniques per a què informin de la identitat del titular d'aquell terminal telefònic així com l'adreça del mateix.
- E) Que s'acordi oficial al cos de Mossos d'Esquadra (Unitat Central d'Informàtica Forense o Unitat que s'escaigui més oportuna) per que investigui la procedència i identitat dels titulars dels comptes de Twitter denunciats.

FONAMENTS DE DRET

Els fets exposats, sens perjudici de la ulterior i definitiva qualificació jurídica que es pugui atribuir als mateixos, podrien ser constitutius de les següents infraccions penals:

- **Delicte de Difusió d'informacions injurioses amb coneixement de la seva falsedat sobre grups o associacions en relació a la seva ideologia i el seu origen nacional. Previst a l'article 510.2 del CP** a l'haver publicat i difós missatges i fotomuntatges comparant o equiparant els Catalans i les associacions de Catalunya amb els Nazis i les actuacions pròpies dels règims feixistes del segle XX.
- **Delicte d'incitació a l'odi contra grups o associacions per motius referents a la ideologia i origen nacional. Previst a l'article 510.1 del CP** al promoure o justificar possibles agressions contra els Catalans, els membres de les associacions de Catalunya i els seus representants democràticament escollits.
- **Delictes de Calúmnies i Injuries contra autoritats en exercici dels seus càrrecs pels insults i atribucions d'actuacions de règims feixistes als representants polítics i funcionaris. Previst als articles 205, 208 i 211 del CP** amb l'agreujant de l'article 22.4, a l'equiparar els representants democràtics de Catalunya amb els líders del Nazisme i atribuir-los la realització d'actes propis del règim Nazi.

Per tot el que ha estat exposat,

AL JUTJAT SOL·LICITO: Que tingui per presentat aquest escrit i els documents que s'acompanyen, es serveixi admetre'ls, al seu redós tingui per INTERPOSADA QUERRELLA CRIMINAL, mitjançant l'exercici de l'Acció Popular, per la comissió de diversos delictes de DIFUSIÓ d'INFORMACIONS INJURIOSES i d'INCITACIÓ a l'ODI dels articles 205 i ss., 510. 1 i 510.2 del Codi Penal espanyol contra les persones responsables dels comptes i missatges de Twitter que consten al cos del present escrit, em tingui per part en representació de les Entitats poderdants que encapçalen i, al seu redós, incoï diligències prèvies mitjançant les quals ordeni la pràctica del següents mitjans de prova:

A) Que es tinguin per aportats els documents que s'adjunten a la present querella, en concret:

- **Document 1:** Manifest 'Per la dignitat democràtica davant la banalització del nazisme' i entitats fundacionals signatàries del mateix.
- **Document 2:** Tweets del compte @nazionalistacat.
- **Document 3:** Tweets del compte @loren36loren
- **Document 4:** Tweets del compte @pedro_altuna
- **Document 5:** Tweets del compte @verdadesofenden
- **Document 6:** Recull d'exemples molt recents del 2015 apareguts en mitjans de difusió pública
- **Document 7:** Exemples de comptes Twitter en els que s'inclouen al·lusions a fets molt recents

B) Que es realitzin captures de pantalla i/o s'acordin les diligències de prova adients per a evitar que els continguts difosos que s'aporten mitjançant la impressió de les seva publicació digital, siguin esborrats o en el seu defecte siguin documentats amb la suficient feia pública.

C) Que s'acordi de manera motivada i ponderada per part del Jutjat la remissió d'un atent ofici a l'empresa que gestiona la xarxa socials Twitter, mitjançant els quals se la requereixi per a què informi de l'adreça IP – fixa o mòbil- o terminal telefònic des de on es van publicar els esmentats continguts, l'adreça física a la que va associada aquella IP, així com les dades (dades personals, mail, altres) del perfil des de les que es van publicar aquells continguts i finalment, que informin de quants perfils son seguidors de cadascun dels perfils des dels que es

van publicar aquells continguts, de cara a avaluar l'abast de la difusió dels mateixos.

D) En el cas de què aquells continguts hagin estat publicats des d'un telèfon mòbil, s'interessa que a instancies del Jutjat, s'acordi de manera motivada i ponderada per part d'un organisme judicial, la remissió d'un atent ofici a les companyies telefòniques per a què informin a aquesta Fiscalia de la identitat del titular d'aquell terminal telefònic així com l'adreça del mateix.

E) Que s'acordi oficiar al cos de Mossos d'Esquadra (Unitat Central d'Informàtica Forense o Unitat que s'escaigui més oportuna) per que investigui la procedència i identitat dels titulars dels comptes de Twitter denunciats.

PRIMER ALTRESSÍ: Que, atès que les entitats querellants actuen sense ànim de lucre i atesa la inactivitat dels poders públics en la denuncia dels fets, es demana que la fiança a imposar per l'exercici de la present ACCIÓ POPULAR sigui merament de 100 €.

Conseqüentment **SOL LICITO:** Es tinguin per realitzades i admeses les anteriors manifestacions i s'acordi en conseqüència.

SEGON ALTRESÍ DIC: Que expressament interesso que la tramitació d'aquest expedient sigui fet en llengua catalana a l'empara de l'article 13.3 i concordants de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de Política Lingüística.

Conseqüentment **SOL LICITO:** Es tinguin per realitzades i admeses les anteriors manifestacions als efectes legals oportuns i s'enceti i tramiti el present procés judicial en llengua catalana.

A Barcelona, divuit de maig del dos mil quinze.